

‘Naar de gang! In de hoek!’

‘Mag ik vandaag in de stoomboot-bouwhoek? En daarna ook nog even in de sangriahoek, alsjeblieft?’ Met deze twee vragen kwam een jongetje uit mijn groep vanochtend meteen op mij af. “Natuurlijk mag dat, ga maar alvast kijken wie er nog niet geweest is en met wie je zou willen samenwerken vandaag’, zei ik. Hij liep naar de hoeken, wierp een blik op de aftekenlijsten en regelde de rest zelf.

Met dit enthousiasme komen veel kinderen binnen de afgelopen weken. In 3/4 zijn we met een boeiend proces bezig. De ontwikkelingen in de Ronding het afgelopen jaar hebben ons gestimuleerd na te denken over ons onderwijs en onze inrichting. Zouden we ook niet meer willen samenwerken? Van elkaars kwaliteiten gebruik willen maken? Hoe zullen we de ruimtes en ‘de gangen’ dan gaan inrichten? Welk meubilair hebben we daarvoor nodig? Welk onderwijs willen we op welke plek geven?

We besloten de kansen te pakken en eens wat dingen uit te gaan proberen.

Zo zijn we veel meer gaan samenwerken. We plannen het werk nu samen, bereiden dingen voor elkaar voor en werken meer groepsoverstijgend. In de gangen maken we gezamenlijk gebruik van de hoeken en geven we samen een stukje onderwijs vorm. Tijdens onze vaklessen, geven we aan kinderen uit elkaars klassen les en ondersteunen we onze collega’s. Op die manier krijgen we een kijkje in ieders keuken en merken we dat we eigenlijk voortdurend spontaan dingen uitwisselen en elkaar enthousiast maken. We steken elkaar aan en dat geeft energie.

De samenwerking levert mooie gesprekken op. We hebben het nu veel over onderwijs, over inhoud. ‘Maar hoe doe jij dat dan? En wat leuk zag dat eruit, dat ga ik ook doen! Zullen we daar een hoek op de gang van maken, voor alle kinderen uit 3/4? Zag je hoe ze aan je lippen hingen? Waar willen we naartoe, hoe gaan we dat plannen dit jaar?’

We beginnen langzaam een beeld te vormen van hoe we ons onderwijs vorm willen geven.

We hebben ons gebogen over de inrichting van de ruimtes. Na veel overleg zijn we tot een mooi inrichtingsplan gekomen, binnenkort wordt een aantal nieuwe meubels besteld.

Vooral de ‘gang’ zal veel nieuw meubilair krijgen. Op de gang willen we veel met hoeken gaan werken. Door het samenwerken en het uitwisselen van onderwijsideën, merkten we dat we het veel over het werken in hoeken hadden. Als vanzelf ontstonden er op de gang ineens bouwhoeken, creatieve hoeken, rekenhoeken, techniekhoecken, ’n theaterhoek, ’n natuurhoek, ’n

creatieve schrijfhoek etc. Toen we zagen dat het werken in die hoeken een enorme betrokkenheid bij kinderen creëerde, hebben we besloten daarmee door te gaan.

‘Wat zou het mooi zijn als we bij elk project prikkelende hoeken in de ruimtes kunnen neerzetten uit verschillende vakgebieden, waar kinderen zelfstandig kunnen leren en ontdekken!’

We gingen aan de slag! Een hoop creativiteit kwam los.

Zo zie je deze Sinterklaasperiode bijvoorbeeld in de gang een ‘sangriahoek’ (rekenen, inhoudsmaten). Kinderen maken daar een Sinterklaas-sangria, die ze daarna ook nog zelf op mogen drinken! ‘15 ml gele limonade, 20 ml rode limonade, 5 ml groene limonade, 200 ml water, schijfje sinaasappel, tropisch rietje erbij’ en ‘proost’!

Ook staat er een klein poppenkastje waar kinderen zelf een poppenspel mogen bedenken en op mogen schrijven (taal, creatief schrijven). Om het automatiseren bij rekenen wat speelser te maken, hebben we ook twee automatiseerhoeken waar kinderen deze week tafelmemory met omgekeerde bekertjes kunnen doen en gaan splitsen met pepernoten.

Kinderen zijn in de zandtafel druk bezig met het maken van een Spaans strand voor Sinterklaas. Dan kan de Sint af en toe nog even in zijn strandstoeltje liggen opladen in het zonnetje na al dat zware nachtelijke werk.

In de gang zijn ook twee leeshoeken waar kinderen uit alle klassen door elkaar rustig zitten te lezen. Afgelopen week ontstond er iets moois in de leeshoek.

Twee kinderen lazen samen in een natuurboek. Ze dachten een vossenhol te hebben gezien in de bosrand en gingen driftig op zoek in het boek om wat meer over vossen en vossenholen te leren. Na 20 minuten kwamen ze opgewonden bij me staan en zeiden: “We hebben over het vossenhol gelezen, kijk zo ziet het eruit. Mogen we nog even naar het bos om ernaar te kijken en kijken of het hetzelfde is als op dit plaatje?” “Weten jullie al veel over vossen en kunnen jullie de groep daar misschien wat over leren?” vroeg ik.

“Ja!” zeiden ze. “Zullen we dan voordat we naar gym gaan met z’n allen eventjes bij het hol gaan kijken?” Zo gezegd zo gedaan! Bij het hol lazen de kinderen de informatie voor en zo ontstond er meteen de vraag of het wel een echt vossenhol zou kunnen zijn. “Hij lijkt niet precies op het plaatje!” “Is het dan een dassenburcht?” “Laten we in de klas een filmpje erover opzoeken op het digibord en in de pauze even aan Erna gaan vragen of zij het antwoord heeft”. De hele dag stond zo in het teken van ‘de vos’. Een mooi mysterie.

Deze gretigheid bij kinderen stimuleert ons om door te gaan met het vormgeven van betekenisvol onderwijs. Onderwijs waarin we een onderzoekende houding zien bij kinderen. Onderwijs waarin kinderen kunnen ontdekken, kunnen samenwerken, kunnen genieten. Onderwijs waarin we kinderen serieus nemen en tijd en ruimte creëren om in te gaan op hun initiatieven.

Onderwijs waar kinderen blij worden als ze 'naar de gang' en 'in de hoek' gestuurd worden.